

El valencià a l'administració valenciana

Al número 1.322, EL TEMPS publica un article de Ferran Garcia titulat "El requisit lingüístic: un conte contat al revés". El tema de fons és, efectivament, el requisit d'haver de conèixer el valencià per poder treballar a la funció pública i la possibilitat, perduda, d'introduir-lo en el projecte de llei de la funció pública valenciana.

L'autor vol justificar, en primer lloc, el comportament del seu sindicat en la negociació de l'esmentat projecte de llei. Amb aquesta finalitat, emet valoracions sobre models de negociació i d'estratègies sindicals. Sobre açò, cada sindicat adopta, legítimament, les decisions que vol. Només faltaria! Però l'article també dóna alguna informació sobre l'actuació de l'STEPV que no es correspon amb la realitat. Segurament, perquè l'amic Ferran Garcia parla d'oïda, ja que no ha acudit a cap de les reunions on s'ha dut a terme la negociació de la nova llei de la funció pública. Per això convé aclarir, de bestreta, que Intersindical Valenciana és l'organització sindical que és present en la Mesa General de Negociació de la Funció Pública Valenciana. L'STEPV és el sindicat de l'ensenyament d'aquesta confederació i, per tant, no li correspon d'intervenir a l'àmbit de què parlem.

Intersindical Valenciana ha defensat, des del primer dia fins al darrer, la incorporació del requisit lingüístic en valencià en el text de la nova llei. Atesa la negativa del govern, també és seua, en un darrer intent d'acostament de posicions, la proposta de deixar les persones aspirants a un lloc de treball de l'administració en la situació de funcionariat en pràctiques fins que assolira la competència lingüística en valencià. Ni l'una, la incorporació del requisit, ni l'altra –era una altra forma d'incorporar el requisit– no van ser acceptades per l'administració valenciana. La darrera tampoc per la resta de les organitzacions sindicals presents a la negociació. Arribats a aquest punt, cal dir que Intersindical Valenciana no ha abandonat en cap moment el procés de negociació, com afirma en el seu article Ferran Garcia. Tot al contrari, a totes les reunions on s'ha parlat de l'assumpte hem insistit en la incorporació del requisit. També en aquella a què va acudir la

Vicent Maurí

Intersindical Valenciana

consellera de Justícia i Administracions Públiques, Paula Sánchez de León. També en aquella en què quatre sindicats –CCOO, UGT, CEMSATSE i CSIF– signaren totes i cadascuna de les pàgines del nou projecte de llei. I a la Mesa General de Negociació que posà fi a la negociació, el mes de juliol passat. En aquestes últimes, només Intersindical Valenciana hi va continuar insistint. La resta, o callava o era bel·ligerant contra el requisit.

Però si hem de contar, comptem. Intersindical Valenciana ha acudit a 10 reunions preliminars entre el 2007 i el 2008; més de vint reunions de la comissió tècnica; 6 reunions presidides pel secretari autonòmic; 2 reunions finals amb la consellera i la reunió de la Mesa General de Negociació. A més, ha presentat 560 esmenes, 228 acceptades per l'administració, 150 de les quals es referien al llenguatge sexista.

Allò que justifica la nostra posició va més enllà de les importants implicacions lingüístiques assenyalades. Segons el nostre parer, però, tot plegat defineix la política del Partit Popular. El text no millora la professionalitat del personal de l'administració, no en manté ni n'amplia els drets, ni introdueix millores per al conjunt de la ciutadania valenciana, premisses que han guiat Intersindical Valenciana durant la negociació de la llei. Les millores assenyalades per Ferran Garcia, o ja eren a la normativa actualment vigent o les havia introduïdes l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic. En canvi, amb la nova llei, l'administració valenciana serà més submissa al poder.

Les novetats són l'organització dels cossos i escales i la regulació de la carrera horitzontal com a complement retributiu per al sector de l'administració del Consell. Per a incloure aquestes novetats no calia una nova llei general. Es podia haver fet una llei de cossos i

haver modificat la llei actual per introduir la carrera professional. Per contra, no es regulen les comissions de serveis per convocatòria pública; els tribunals d'oposició no es designaran per sorteig; els caps de serveis seran nomenats lliurement per l'administració –ara es fa per concurs–; no es proveiran tots els llocs de feina per concurs; no hi haurà participació social i sindical al Consell Assessor de la Funció Pública; s'augmentarà la precarietat, perquè una part important de les ocupacions dependran de la voluntat dels càrrecs públics; la negociació de les relacions de llocs de feina i la seua classificació no apareixen, de manera explícita, en l'apartat de matèries que seran objecte de negociació. Si a tot açò hi afegim la situació de les administracions públiques, farcides d'empreses d'assistència tècnica, amb un nombre important de personal interí, de becaris, de falsos autònoms... tenim un escenari en què l'administració tindrà de tot, excepte personal funcionari estable i independent.

El projecte de llei que compta amb el suport dels quatre sindicats esmentats ara ha de passar pels dictàmens del Consell Jurídic Consultiu i més organismes públics. En ser informat, serà traslladat a les Corts Valencianes, on el PP té majoria absoluta. És més que previsible que no prospere cap esmena dels partits de l'oposició. Per tant, tindrem una nova llei que difícilment canviarà, si no canvia el govern valencià. Un govern que, amb una llei sense requisit lingüístic com l'actual, només ha exigít un cert coneixement del valencià, en 26 anys d'aplicació de la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià, per a ocupar un 1,2% dels llocs de l'administració del Consell. Amb aquest antecedent, una autèntica llosa, com es pot afirmar que per la via de la catalogació lingüística dels llocs de feina s'aconseguirà allò que no s'ha volgut aconseguir per la via del requisit en l'accés?

Intersindical Valenciana es va comprometre, amb més organitzacions, a defensar la incorporació del requisit lingüístic en la nova llei. Un compromís que continuem mantenint ara i per al futur. La nostra credibilitat rau en el fet de complir els nostres compromisos.